

100.

**Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki
Społecznej**

z dnia 26 stycznia 1925 r.

o przydzieleniu do kategorii niebezpieczeństwa przedsiębiorstw, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, cieszyńskiej części województwa śląskiego, warszawskiego wraz z m. st. Warszawą, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogródzkiego oraz ziemi wileńskiej.

Na mocy § 14 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888) oraz na mocy art. 1 ustawy z dn. 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa (ruchowiska), podlegające obowiązkowi ubezpieczenia w myśl postanowień ustaw: z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888), z dnia 20 lipca 1894 r. (austr. dz. u. p. № 168), §§ 11, 12 i 13 ustawy z dnia 9 sierpnia 1908 r. (austr. dz. u. p. № 162) i ustawy z dnia 30 grudnia 1917 (austr. dz. u. p. № 523) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) oraz na mocy ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 148) względnie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 50, poz. 512) będą zaliczone w okresie od 1 stycznia 1925 r. do 31 grudnia 1927 r. do kategorii i klasy niebezpieczeństwa według zasad rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 311), o ile rozporządzenie niniejsze nie postanawia inaczej.

§ 2. Wymienione w załączniku 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 311):

w tytule 15 „tramwaje i kolejki drogowe elektryczne” zaliczone będą do IV-ej kategorii niebezpieczeństwa;

w tytule 52 „kopalnie węgla kamiennego” zaliczone będą do VII-ej kategorii niebezpieczeństwa;

w tytule 248 przedsiębiorstwa pod nazwą: „wyrób towarów celuloidowych” do VI-ej kategorii niebezpieczeństwa.

§ 3. Z tytułu 277 załącznika, powołanego w § 2 niniejszego rozporządzenia, wyłącza się te przedsiębiorstwa oświetlenia elektrycznego, które nie prowadzą robót instalacyjnych dla odbiorców prądu, i tworzy się dla nich tytuł 277-a. Przedsiębiorstwa powyższe ujęte w tytule 277-a zaliczone będą do IV-ej kategorii niebezpieczeństwa.

§ 4. Przedsiębiorcy, których przedsiębiorstwa zaliczone zostały przez zakład ubezpieczenia od wypadków do kategorii i klasy niebezpieczeństwa na podstawie przepisów, obowiązujących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, mają prawo w ciągu 3-ch miesięcy, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, żądać od zakładu ubezpieczenia poddania rewizji dotychczasowego zaliczenia i wydania właściwego orzeczenia z ważnością od dnia 1 stycznia 1925 r.

Również zakład ubezpieczenia w tymże terminie ma prawo z urzędu zrewidować dotychczasowe zaliczenia.

Do orzeczeń, wydanych na podstawie powyższego postanowienia oraz zarzutów przeciw nim stosują się postanowienia § 18 ustęp 3, 4 i 5 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. o ubezpieczeniu robotników od wypadków (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888), w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413).

§ 5. O ile przedsiębiorca i zakład ubezpieczenia od wypadków nie skorzystają w terminie przepisany z uprawnień przyznanych im w § 4 niniejszego rozporządzenia, to prawomocne zaliczenia, dokonane przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 311), można zmienić tylko w przypadkach, określonych w §§ 19 i 20 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *F. Sokal*
